

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Det, jeg sagde jeg ikke havde grund til at betvivle, var de oplysninger, der var kommet fra de kommunale myndigheder.

Men når ministeren nu ikke kan drages i tvivl af myndighederne, vil jeg gerne spørge, om han ikke kan drages i tvivl af beboerforeningen og det hårde befolkningspres, der er på dette område. Hvis det rent teknisk i virkeligheden er ligegyldigt, om havnen ligger i Spøttrup eller i Hou, synes jeg, det ville være rimeligt, at man tog hensyn til de meget kraftige beboerønsker.

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Jeg er i hvert fald ikke kommet i tvivl på grund af de oplysninger, fru Marianne Bentsen-Pedersen har givet her i dag.

Når der tales om økonomi, skylder jeg i anledning af fru Marianne Bentsen-Pedersens sidste udtalelse at sige, at en difference i anlægssummerne på 4 mill. kr. immervæk er et ikke uvæsentligt beløb for mig, men jeg forstår, at dette ikke gælder for fru Marianne Bentsen-Pedersen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 213

6) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Keld Andersen (KF):

»Hvilket kommissorium og hvilken tidsplan har ministeren fastlagt for det udvalg, han ifølge dagspressen har nedsat til at kulegrave eliteidrættens vilkår i Danmark?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge oplysninger i dele af dagspressen har ministeren for kulturelle anliggender nedsat et arbejdsudvalg, hvis opgave skal være at kulegrave eliteidrættens vilkår i Danmark. I betragtning af, at hele dette område for de fleste er særdeles uoplyst, hilser jeg med tilfredshed, at der nu søges tilvejebragt det nødvendige baggrundsmateriale til en nærmere drøftelse af de vilkår, vi i Danmark byder vore eliteidrætsfolk.

Det er imidlertid ikke uden betydning for resultatet af udvalgets arbejde og de forhåbentlig vigtige beslutninger, der senere skal

træffes, hvilket kommissorium det får at arbejde under, og hvilken tidsplan der tilrettelægges for afslutningen af dette arbejde.

Der kan næppe herske tvivl om, at de vilkår, vi i Danmark byder vore eliteidrætsfolk, er langt ringere end de forhold, som hersker i mange af de lande, disse idrætsudøvere skal konkurrere med. Disse ulige betingelser kan vi ikke fortsat byde vore topidrætsfolk, såfremt vi også fremover vil forvente store internationale resultater.

Der er imidlertid en stor risiko for, at sådanne udvalg let bliver en »syltekrukke« for nye ideer og tanker samt forsinker nye beslutninger på dette område. Et desværre alt for godt eksempel herpå er netop et lignende udvalg, som den 14. marts 1970 blev nedsat af samme ministerium, og som først i juni 1974 afgav sin betænkning (Betænkning nr. 709 om »Idrætten og friluftslivet«). Denne betænkning afstedkom blot senere en enkelt debat om dette vigtige spørgsmål i folketinget, og siden er der i realiteten intet som helst sket.

I den konkrete sag er der tale om noget af en hastesag, hvorfor det ikke er uden betydning for et politisk parti, som interesserer sig stærkt for hele idrættens og fritidssektorens placering i samfundet, at vide, hvilket kommissorium og hvilken tidsplan ministeren har fastlagt for det udvalg, hvis nedsættelse og sammensætning han ikke på forhånd har ønsket at drøfte med noget politisk parti i folketinget.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg skal i mit svar se bort fra, at hr. Keld Andersen allerede på tidspunktet for sit spørgsmål må have været bekendt med ordlyden af det omtalte kommissorium, da det var blevet refereret udførligt i dagspressen, men jeg skal alligevel gengive den fulde ordlyd af kommissoriet her fra talerstolen.

Kommissoriet lyder:

»Det offentlige interesse i idrætssektoren vedrører i første række idrætten i bredden. Men på baggrund af den uklarhed, der har været omkring eliteidrættens forhold til det offentlige, nedsættes et udvalg til vurdering af eliteidrættens vilkår. Udvalget har til opgave ud fra en analyse af idrættens nuværende funktion og placering i samfundet at vur-